

Hugo Bouter

U blijft Dezelfde

Psalm 102:28; Hebreëen 1:12

In het najaar worden we telkens weer bepaald bij de wisselvalligheid en de tijdelijkheid van ons bestaan. 'De sterveling – zijn dagen zijn als het gras'. 'Alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van het gras. Het gras verdort en de bloem valt af' (zie Ps. 103:15-16; Jes. 40:6-8; Jak. 1:10-11; 1 Petr. 1:24). Misschien heeft God deze les speciaal in de natuur gelegd om ons elk jaar weer op het hart te drukken: Niets is hier blijvend!

Er is gelukkig ook een andere zekerheid: God Zelf verandert niet! Zoals we zingen in een lied: 'Alles wisselt op Zijn wenken, maar Hijzelf verandert niet!' Hij is de Eeuwige, en de Getrouwe. Zijn Woord verandert evenmin. Gods Woord blijft tot in eeuwigheid, zegt de profeet Jesaja en de apostel Petrus citeert dit in zijn eerste brief. Met dit betrouwbare en blijvende Woord hebben wij te maken en wij zijn erdoor opnieuw geboren, zo verzekert Petrus ons ook. Wij mogen telkens opnieuw putten uit de rijkdommen van het blijvende en onvergankelijke Woord om hieruit een zegen te ontvangen en te worden opgebouwd in het geloof.

Er is nog een ander aspect. In Psalm 103 is het tegenover de vergankelijkheid van de mens speciaal Gods goedheid, die blijvend van aard is en van eeuwigheid tot eeuwigheid rust op degenen die Hem vrezen (vs. 17-18). Dat hoort ook bij de dingen die blijven, want zonder Gods goedertierenheid is er voor ons geen bestaansgrond.

Soms lijkt het erop dat ook de macht van God Zelf veranderlijk en beperkt is, maar dan vergissen we ons en moeten we zoals Asaf het heiligdom binnengaan en Gods

aangezicht zoeken met gebed en smeking (Ps. 73:17; 77:11). Dan zien wij Zijn wonderen en Zijn machtige daden in het verleden, het heden en de toekomst.

Ik wil er ook nog op wijzen dat Psalm 102 een Messiaanse psalm is, die in het Nieuwe Testament wordt toegepast op Christus als de verheerlijkte Mens in de hemel. Tijdens Zijn dagen in het vlees heeft Hij tot God geroepen dat Hij niet op de helft van Zijn levensdagen zou worden weggenomen (vs. 25a). Christus is inderdaad verworpen. Zijn dagen waren als een langgerekte schaduw en Hij verdorde als gras (vs. 12). Gods antwoord volgde pas in de opstanding, zoals we ook bijv. zien in Psalm 22.

Het antwoord op de smeekbede van de Messias was: 'U bent Dezelfde en Uw jaren zullen niet ophouden' (Ps. 102:28; Hebr. 1:12). Hij is nu gekroond met eer en heerlijkheid en is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Dat is het grote thema van de brief aan de Hebreëen en de (overige) brieven van Paulus: Er is een Mens in de hemel, die als Voorloper voor ons het hemelse heiligdom is binnengegaan en Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid! Wat een zekerheid is dat te midden van alles wat wankelbaar en veranderlijk is op aarde.

Oude Sporen 2016

